

взрастъ тж си , Той стана красенъ
и радостенъ , като единъ розавъ цвѣ-
тъ на развиваніе-то си при огрѣваніе на
утринно слънце .

Взмъ срѣдъ есѣнътж пѣва Менра-
дъ се рѣши да хвали пакъ пѣтниче-
скій си жезлъ кой то беше оставилъ въ
единъ кѣтъ да почива отъ дзагитѣ си
пѣтишествіа . Така опредѣли да се вър-
ни пакъ въ свѣта , за да дири Генрихо-
вы-тѣ родители ,

Отецъ на младый свчаръ , кой то бѣ-
ше забелъ дѣте-то при стареца , склони
се да пріеми Генриха ъ кѣщѣ-та си ,
и да се грижи зарадъ него до катъ се
върни старецъ-а .

Този чловѣкъ беше праведенъ и бла-
гочѣствителенъ . Пѣшинѣкъ-а знаеше , че
Генрихъ не ще ъгади при него нѣкое
бѣдствіе .

Той живѣеше въ една долина край